

Релігійна громада сповідуючих Віру в Найвищу Цінність Людини

Висновок Хранителя Віри

Шеляженко Юрій Вадимович

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82, м. Київ, 01042

тел. моб. (097) 317-93-26, тел./факс 529-04-35

www.ludstvo.org.ua

www.temple.org.ua

shelya.work@gmail.com

11 вересня 2011 року

Процес № 2/2011

Про розподіл добра та зла стосовно: скупчення черг

Розглянувши матеріали процесу розподілу добра та зла стосовно скупчення черг, на підставі приписів священного писання та дослідження фактичних обставин феномену з прямого безпосереднього Божого благословення Хранитель Віри

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Хранителя Віри від 21 червня 2011 року ініційовано та почато процес розподілу добра та зла стосовно скупчення черг. Особам, яких стосується цей процес, було запропоновано надати свої доводи по суті процесу.

Державною інституцією – Київським апеляційним адміністративним судом доводів по суті процесу надано не було, що оцінюється Хранителем Віри як гріх зневаги (С. В. 31).

Підставою для процесу стало щоденне скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду. Факт скупчення черг підтверджується доказами: фотографіями, актом від 20.06.2011 р., результатами регулярного особистого обстеження канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду Хранителем Віри (дата останнього обстеження – 02.09.2011 р.).

Вивчаючи і оцінюючи фактичні обставини справи відповідно до статті 9 Кодексу розподілу добра та зла, Хранитель Віри вважає вирішальною підставою для висновку щодо розподілу добра та зла в цьому процесі той факт, що довжелезні черги по 20-40 осіб в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду скупчуються кожного робочого дня під час прийому документів та надання інформації канцелярією. У чергах стоять годинами багато людей, в тому числі, похилого віку. Коли канцелярія закінчує роботу, 10-15 людей не встигають подати документи.

Наведені факти Хранитель Віри оцінює як гріх стадності з таких міркувань.

Відповідно до речення 19 Символу Віри, приниження є зло. Відповідно до речення 24 Символу Віри, зло може об'єднати двох чи більше людей, розчинити їх особистості, отруїти їх душі жагою приниження. Священна Декларація вказує, що зло приниження людини є гріхом (С. Д. 2.5, 3.6) і приписує табу (заборону) вчиняти гріхи (С. Д. 4.5). Відповідно до маніфесту «Пізнай істину», стадність є інстинктивним потягом бути частиною якоїсь спільноти, нібито більш значущої, ніж сама людина (наприклад, черги). Подолання стадності є першим з трьох фундаментальних принципів Віри в Найвищу Цінність Людини.

Чергам притамана безперспективність зла (С. В. 26) і не притамане щастя, священний орієнтир сенсу життя людини (С. В. 46). Марнування дорогоцінного часу життя у чергах свідчить про приниження людини та розчинення особистості. Люди не об'єднуються в чергах за доброю волею співпраці (С. Д. 3.7). Отже, черги скупчує зло приниження (С. В. 19), гріх стадності (С. В. 24), що ображає почуття віруючих нашої конфесії.

Матеріалами процесу також підтверджується, що скупчення черг в Київському апеляційному адміністративному суді є наслідком порушення працівниками суду морального принципу добросовісного життя (С. Д. 3.7) і вчинення гріху зневаги (С. В. 31) стосовно громадян, які подають документи та приходять дізнатись про рух справи до канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду, з наступних причин.

Так, актом від 11.09.2011 р. про арифметичний розрахунок середньої тривалості розгляду справ у Київському апеляційному адміністративному суді на підставі дослідження 23-х розміщених у Єдиному державному реєстрі судових рішень станом на 11.09.2011 р. рішень Київського апеляційного адміністративного суду за серпень 2011 року в результаті порівняння дат розгляду справи у суді першої інстанції та у Київському апеляційному адміністративному суді встановлено, що розгляд справ у Київському апеляційному адміністративному суді триває в середньому 225 днів, тобто, більш ніж 7 (сім) місяців.

Таке зволікання із розглядом справ Хранитель Віри оцінює як гріх недобросовісності (С. Д. 3.7), оскільки відповідно до статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України адміністративна справа має бути розглянута і вирішена протягом розумного строку, але не більше місяця з дня відкриття провадження у справі; враховуючи строк подання апеляційної скарги (максимум 10 днів, відповідно до ч. 3 ст. 186 згаданого Кодексу) та строки реєстрації, передачі судді-доповідачу, відкриття апеляційного провадження (максимум 5 днів, відповідно до статті 189 згаданого Кодексу) добросовісним, тобто, як мінімум – законним, слід вважати розгляд справ протягом 1,5 місяця. Внаслідок затягування розгляду справ в середньому більш ніж по 7 місяців Київський апеляційний адміністративний суд змушує учасників судового розгляду непокоїтись і регулярно звертатись до канцелярії за інформацією про рух справи.

Встановлено, що канцелярія Київського апеляційного адміністративного суду практично ніколи не відповідає на виклики громадян по телефону. Оскільки інформацію про рух справи, як правило, неможливо отримати за телефоном – люди змушені стояти в довжелезних чергах, що оцінюється Хранителем Віри як гріх зневаги до людей (С. В. 31).

Встановлено, що Київський апеляційний адміністративний суд, як правило, не оголошує мотиваційну частину рішення на засіданнях, не направляє рішення за результатами розгляду справ поштою, не видає вступну та резолютивну частину рішення у день їх проголошення, що спричиняє необхідність вистоювати згадані довжелезні черги і годинами очікувати видачі копій судових рішень. Хранитель Віри звертає особливу увагу на той факт, що процесуальний закон допускає відкладення не більш ніж на 5 днів складення виключно постанов і виключно у виняткових випадках, а судді Київського апеляційного адміністративного суду, як і усіх інших судів України, систематично незаконно відкладають складення ухвал, причому не у якості винятка, а у якості правила. Такі обставини оцінюються Хранителем Віри як наслідок гріха недобросовісності (С. Д. 3.7) з огляду на зміст ст. ст. 160, 167 Кодексу адміністративного судочинства України.

Встановлено, що матеріалами процесу, зокрема, фотографією оголошення, розміщеного у канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду, підтверджується режим роботи, прийому документів та надання інформації канцелярією Київського апеляційного адміністративного суду з понеділка по п'ятницю з 9 до 13 години, а з 14 години канцелярія не дає довідок про рух справи і не приймає документів під предлогом, що документи можуть бути вкинуті у скриньку для вхідної кореспонденції.

Такий режим роботи канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду Хранитель Віри оцінює як гріх недобросовісності (С. Д. 3.7), оскільки відповідно до частини

восьмої статті 149 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в апараті суду загальної юрисдикції утворюється канцелярія, яка щоденно протягом робочого часу суду забезпечує прийняття та реєстрацію документів, що подаються до відповідного суду. Документи, які вкидаються у скриньку для вхідної кореспонденції, не реєструються на місці відповідно до вимог закону. Отже, добродесним, тобто, як мінімум – законним, можна було б вважати лише такий режим роботи канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду із прийняття та реєстрації документів, який співпадає з графіком роботи суду (з понеділка по четвер з 9 до 18 години, у п'ятницю з 9 до 16:45, обідня перерва з 13 до 13:45), а для припинення скупчення черг вбачається доцільність і бажаність прояву доброї волі (Б. О. 32) – надання канцелярією інформації про рух справ протягом всього робочого дня суду, в тому числі, по телефону.

Окрім того, встановлено, що в Київському апеляційному адміністративному суді процесуальні документи у справах, подані через канцелярію у дні, що передують судовому розгляду, як правило, не передаються суддям, а законні вимоги оголосити перерву в засіданні та знайти документи, подані через канцелярію, судді схильні кваліфікувати як затягування розгляду справи; при цьому на «розгляд справи» відводиться 3-5 хвилин, що недостатньо для повноцінного розгляду справ, тому розклад засідань не дотримується і люди годинами чекають початку судового засідання; Хранитель Віри оцінює такі обставини як прояв гріхів недобродесності (С. Д. 3.7), зневаги (С. В. 31) та знущання (С. Д. 4.2).

Відповідно до статті 5 Кодексу розподілу добра та зла будь-які феномени можуть вивчатися на предмет розподілу добра і зла. Такими феноменами є, зокрема, факти та оціночні судження. Отже, факт скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду може вивчатися на предмет розподілу добра і зла.

Відповідно до статті 3 Кодексу розподілу добра та зла, метою розподілу добра і зла є висновок щодо певного феномену, чи є він добром або злом, або є нерозподільним відповідно до базового морального критерію. Вище викладено достатньо підстав для визнання злом феномену скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду і низки згаданих фактів, що оцінені Хранителем Віри як зло та пов'язані з феноменом скупчення черг.

Відповідно до статті 4 Кодексу розподілу добра та зла, якщо феномен визнано злом, висновок може містити пропозиції щодо його подолання.

Висловлюючи пропозиції щодо подолання зла скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду, Хранитель Віри виходить з моральних принципів добродесності (С. Д. 3.7), творення Добра через здійснення волі Бога (Б. О. 32) та боротьби за Добро (С. В. 46).

Зокрема, моральний принцип добродесності передбачає, як мінімум, забезпечення дотримання законів України, а саме, частини восьмої статті 149 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Моральні принципи творення Добра через здійснення волі Бога та боротьби за Добро, враховуючи обмеженість практичних можливостей творення Добра, з урахуванням морального принципу добродесності у зв'язку з положеннями статей 19, 55 Конституції України, статті 6 Кодексу адміністративного судочинства України, статті 14 Закону України «Про звернення громадян» передбачають можливість оскарження правопорушень, викликаних скупченням черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду, а також реалізацію ритуалу нагадування з метою подолання зла скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду.

Відповідно до пункту 2 Маніфесту про ритуал нагадування, нагадування – це систематичне ритуальне звернення до окремих людей та груп, щоб ділитися вірою і випромінювати віру, а також боротись із злом. Зокрема, за допомогою ритуалу нагадування можна побороти такі прояви зла, як неухважність, непослідовність, зневага, ворожість, брехня, свавілля, безумство, безперспективність, безвір'я. Поки Зло слабе, його можна

здолати думкою, словом, посмішкою, зверненням до людських душ у надії на розуміння та співчуття, а також молитвою, через спілкування з Богом, що живе у кожній душі (С. В. 10, 13, 22, 26, 30, 31, 43; Б. О. 8, 9, 11, 13, 14; С. Д. 3.4).

Висловлюючи пропозиції щодо реалізації ритуалу нагадування з метою подолання зла скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду, Хранитель Віри бере до уваги той факт, що такий ритуал вже неодноразово застосовувався, але бажаного результату досягнуто не було. Хранитель Віри неодноразово звертався усно та письмово до працівників Київського апеляційного адміністративного суду з пропозиціями щодо припинення скупчення черг в канцелярії, зокрема, шляхом встановлення законного режиму роботи, відновлення надання інформації по телефону, збільшення кількості працівників канцелярії, що приймають і реєструють документи та надають інформацію. 30 червня 2011 року усім суддям Київського апеляційного адміністративного суду було направлено випуск газети «Правдошукач» № 032 із публікацією під заголовком «Судочинство має захищати людей, а не принижувати», у якій було наведено факти приниження людей та беззаконня в зв'язку із скупченням черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду, опубліковано фотографію черги біля канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду. Таким чином, подальше застосування ритуалу нагадування доцільно інтенсифікувати, наприклад, шляхом щоденного нагадування про необхідність боротьби зі злом скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду.

Волею Бога, заради творення Добра, виходячи з встановлених обставин, керуючись статтями 1, 4, 9 Кодексу розподілу добра та зла Хранитель Віри

ВИРІШИВ:

1) Визнати злом скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду – прояв гріха стадності, спричинений гріхами недоброчесності та зневаги до людей, що виявляються, зокрема, у незаконно скороченому режимі роботи канцелярії, відсутності доброї волі до припинення скупчення черг (через збільшення кількості працівників канцелярії, надання інформації про рух справ по телефону, тощо), систематичному порушенні процесуального закону суддями, що спричиняє зайву тяганину;

2) Долати зло скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду шляхом висунення законних вимог дотримання частини восьмої статті 149 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статей 122, 160, 167, 186 Кодексу адміністративного судочинства України, за допомогою оскарження правопорушень, викликаних скупченням черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду;

3) Долати зло скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду шляхом реалізації ритуалу нагадування, зокрема, у формі щоденного нагадування про необхідність боротьби зі злом скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду, а також у формі доведення цього висновку до відома посадових осіб, державних органів та інших людей, груп, інституцій, які мають достатні повноваження для боротьби з цим злом або могли б помолитися Богу разом з нами чи іншим чином співпрацювати заради припинення скупчення черг в канцелярії Київського апеляційного адміністративного суду.

Цей висновок може бути переглянутий Хранителем Віри за клопотанням учасників процесу та інших зацікавлених осіб у разі продовження процесу в зв'язку з новими обставинами відповідно до статті 10 Кодексу розподілу добра та зла.

Хранитель Віри

Шеляженко Ю. В.